

PREU.

5 CENT.

Farà una entremaliadura cada diumenge
ANY I BARCELONA 28 FEBRER 1904 NÚM. 9

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Rambla de lasFlors, 11

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIO

Catalunya, un any. . . 3 pessetas

Idem un semestre. . . 2 id.

Extranger, un any. . . 5 id.

La Quaresma 'm va passant
molt depressa eixa vegada,

ab dos setmanas, tot just
l' hi he pogut tallá una cama.

—Te vols deixar fer un petó?

—No.

—Perque?

—No t' ho mereixes.

—Que hi fet de mal?

—No llegeixes

EN PATUFET que 's tan bó.

DU ISOP

De la Rata y de la Granota

Aquell que pensa mal, y coses contraries de be contraltre, no pot fugir la pena segons en la present

faula clarament se mostra.

Volent una rata passar un riu, demaná á la granota la volgués passar, la qual vista sa petició, ab ficles paraulas li digué. que era molt contenta de ajudar y passarla molt segurament, imaginant entre al de ofegarla y matarla Y digueli: perque passes mes segurament lligarás la tua cama á la mia perque no cregues quet desempare en lo parill. Y la rata creyent las blandas paraulas deixás lligar ab ella, y així entraren lligadas al mitj del riu.

La granota comensá á metres al fons de laygua, per ofegar á la desventurada rata, la qual ab les majors forces que podia se sustenia demunt laygua. Y estan en aquesta porfia sobrevingué un milá, de ses ungles prengué arrebatadament la rata ques mostrava sobre laygua y portassen la granota que ab ella estava lligada y així los feu trossos y sels menjá.

La significació de aquesta faula es que aquells que pensan mal hi donen als altres, posantlo per

obra, á vegades destruïen á sí mateixos per fer mal als altres y així pe-reixen los que ab especie de fer be, fan mal.

Molts per fer mal á altres reben dany.

Ja s' ha acabat la gresca, y fins sembla

que 'ls teatres també senten la tristor y reculliment de la quaresma, ó si no, repareulos quina ganyota que fan mes amarga, prou los corre la professó per dintre. Paciencia y aguantar, ja convé descansar un xich de las disbauxas d' aquestos dias, jo mateix no se ahont anar per parlar de quelcóm de profit, que puga darvos la nota característica d' aquesta secció.

Lo Circo Ecuestre ha tancat las portas emportantse tots aquells artistes que tenian lo do de fer riure y distreure la imaginació de las caborias que

'ns atropellan com l'anyo-rém, amiguets!

Mentres dura aquest temps, y en espera de coses millor, ja se ahont acurrucarme 'ls dijous á la tarde, al teatre Catalá. Allá es com á casa y ja se sab que entre familia no s' hi pot apendre res de mal.

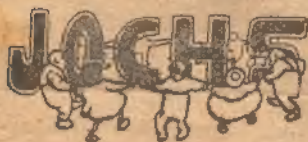
Al Tívoli donarán deu representacions de *Los dos pilletes* ab decorat nou. Al Principal la compañía de la señora Vitaliani doná unas pocas funcions que conseguiren omplir lo teatre, puig no sempre 's te la sort de poguer atmirá artistes de tan nom.

Com que la majoria de teatres estant tancats y de 'ls altres no hi ha de que parlarne, vos suplico que m' dispenseu per avuy si no soch mes estents y, feu com jo, que quant no se ahont anar agafó EN PATUFET y m' en vaig al Parch á brenar y tot prenent lo sol m' entretinch en veure si endevino alguna d' aquellos xaradas ó geroglífichs que tant vos amohinan, y si no estich

per caborias, me 'n vaig cap al Tibidabo, que al mateix temps que es igienich perquè renova l'aire dels pulmons, satisfà la vista contemplant la grandiositat maravellosa de Barcelona, vista desde 'l cim culminant d'aquella montanya que serví d'apoyo á mossen Cinto per escriure aquella preciosa Oda dedicada á la nostra ciutat.

Cristófol.

PERA NOYETS Ó NOYETAS PETITS

Galaneta ma

Aquest, mes que joch ve á ser un entreteniment que las mares y maynaderas fant als menuts pera ferlos distraure y entretenir los durant la seva tendra etat que no 'ls permet altres jochs puig á penas enrahonan y tot just caminan.

Donchs en aquest temps felís de la vida que no 's te pena ni gloria, es molt

distret ensenyarlos hi á mourer la ma tot cantant.

Galaneta ma

pera pa pa pa

pera veure ví

per aquí per aquí

y allavors se 'ls hi fa pessigellas al sota barba ó per sota la aixella, lo que 'ls fa riure á l' hora que se demostra que 'l moviment propi per espressá l'alegria es aixecant las mans enlaire, com també per la variant de la cançó que diu:

Galaneta ma

pera pa pa pa

galaneta si

pera beure ví.

se senyala el moviment d'aixecar el porró com si los donguessin beurer á galet, y així bo jugant, ja de menuts van aprenent l'expressió de lo que després, més grandets, son necessitate de la vida, per aixó aconsello no s'oblidin aquests jochs tant útils á l' hora qu' entretinguts.

En Set-ciencias.

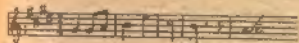

Ja veyeu si penso forsa
ab vosaltres, que costi lo
que costi no paro per com-
plaurervos, per aixó hi fet
aquesta setmana lo periód-
ich de 16 planas sense
pujar lo preu per poguer
ferhi cabri la llista de pre-
miats, que com son tante
ja veyeu necessita molt
puesto. Pero així y tot no
m' hi han capigut las en-
devinallas, ab aixó ja las
hi posará la setmana en-
trant vostre amich EN PA-
TUFET.

Solutions

La del núm. 7 son:

to de mi maior.

Premis

Francisqueta Miró, Valencia,
348, 3.er, 2.^a
Francisco Figueras, Llastichs,
2, 1.er, 1.^a

Joan Cuixart, Tusset, 33
Gracia.

Joseph O. Guañabens, Riera,
5, Mataró.

Com ja vaig dir sols puch regalar quatre premis que corresponen als sobredits pero com n' hi ha d' altres qu' han enviat la solució encertada, los hi publicaré lo seu nom perque sàpiga tothom los que han demostrat tenir mes coneixements musicals.

Las del núm. 8 son:

Xarada, Sofia.

Geroglich Tots los extremes
son dolents.

Endevinalla. Embustero.

Los premis los publicaré la setmana entrant y així ho faré cada setmana.

Premis

Suscripción para 1 mes de Mars:

Joseph Puig, Valencia, 971.

Joan Llubés, Campo Sagrado,
28, 3.er, 2^a

Joan Llenas, Aribau, 65, botiga.

Joaquim Anglés, Sant Pau, 14,
botiga.

Cristina Llauger, Pescadors,
13, 1er Barceloneta).

Joaquim Ceres, Concell de
Cent, 845, 2.00

Armengol Torrent, Carme, 18,
pral.

Joseph Jonnés, Plassa de Tetuan, 45, 1.er, 1.^a

Joan Cardús, Picalqués, 3, 2.on, 1.^a

Manel y Delmira Pons, Santa Agna, 8, botiga.

Joan Llacuna, Valencia, 238, 2.on, 2.^a

Rafel Delolós, Plassa de Prim, 6, 2.ª (Tarragona).

Leman Oznalab, Passeig de Sant Joan, 187, pral

Samuel Aguadé, Comte de Rius, 12 (Tarragona).

Pere Arará, Major, 28 (Sant Feliu de Guixols).

Antoni Trias, Carme, 19 (Badalona).

Joseph Basort, Rutlla, 31 (Sant Feliu de Guixols).

Joan Martí, Hospital, 139, botiga.

Juli Bassols, Plasa del Bon-succés, 3. 2.on, 1.^a

Enrich A. Garriga, Montaner, 127, entressol, 1.^a

Estanislau Pellicer, Elisabets, 9, 3.er, 1.^a

Llorens Folguera, Clarís, 5, 3.er, 2.^a

Concepció Casals, Abaixadors, 11, 2.on, 2.^a

Joseph Gimenez, Portal del Angel, 11 y 12, pral.

Joseph Passols, Valencia, 292, botiga.

Frederich Castells, Rambla del Mitj, 25, 2.on.

Eduart Xifré, Baixada de Viladecols, 2 bis, 3.er, 2.^a

Juli Llobet, Priuipcesa, 20, pral.

Joseph Ventalló, Diagonal, 129, 1.er

Montserrat Casalé, Plassa del Oli, 6, 4.rt, 1.er

Joseph M.ª González, Roig, 26, 2.on

Rafel Parcerisas, Plassa de Lletamendi, 34, botiga.

Francesch Vilarós, Major, 193 (Gracia).

Joaquím Durán, Concell de Cent, 324, 1.er

Ramón Vergés, Sant Francisco, 2, pral.

Francisco Blanxat, Baix de Sant Pere, 46, 1.er

Rafel F. Valls, Concordia, 7 (Sant Gervasi).

Marcelino Pla, Sant Andreu, 10, 2.on, 2.ª (Manresa).

Jaume Ruffí.

Joseph M.ª Castells, Plassa de Santa Agua, 1, 1.er

Francisco Roura, Borrell, 47, botiga.

Jesús M.ª Viza, Casp, 31, 2.on 1.^a

Quirse Masriera, Carme, 81, entressol, 2.^a

Joseph Tenas, Villarroel, 41, 4.rt 2.^a

Maria del Remey de Domench, Portaferrisa, 18, 2.on, 2.^a

Alvar Salvat, Castelar, 96 (Reus).

Rafel Durán, Rambla, 89 (Sabadell).

Joseph Sabater, Vilá, 2 (Reus).

Vicens Girbau, Riera Alta, 2,
Sabadell).

Ferrán M. Rovira, Valencia,
270, pral.

Antoni Piñol, Diputació, 353,
3.er 2.^a

Daniel Masachs, Zurbano, 20,
botiga (Gràcia).

Alfred Laporta, Carretera
Real, 57 (Sans).

Joan Campo, Industria, 90,
botiga (Gràcia).

Delfi Auli, Santa Clotilde, 2,
botiga (Gràcia)

Francisco Prat, Pujole, 9
(Manresa).

Montserrat Guixant, Tuset,
33, torra (Gràcia).

Esteve Bagner, Casamitjana,
G (Sarrià)

Casimiro Melcior, Carme, 52
(Badalona).

Francesch Nogués, Lleó, 15,
2.on 1.^a

Joseph M.ª Montagut, Gero-
na, 35, entressol, 2.^a

Montserrat Gasa, Escudillers,
2.on, 2.^a

Alfons Vilalta, Arch de Tea-
e, 3, passatge G.

Antoni Fontanals, Mallorca,
216, 2.on

Ramón Pallejá, Arrabal de
Santa Agna, 20, 3.er, Reus.

Joan Cuadrenys, Sombrerers,
23, tenda.

Monel Coderch, Alt de Sant
Pere, 8, 1.er

Montserrat Valls, Corts Cata-
lanas, 659, pral, 1.^a

Joan Claramunt, Regomir, 6^a
3.er, 2.^a

Francisco Gascó, Cabañas, 65,
1.er, 2.^a

Carles Creuhet, Gravina, 9,
pral

Rafel Farré, Casp, 68, 3.er,
2.^a

Emili Casabona, Hospital, 214
Tomás Ibáñez, Roig, 16, 2.on,
1.^a

Frederich Roura, Ronda de la
Universitat, 16, 3.er, 2.^a

Lluís Guillerà, Prat del Llo-
bregat.

Joan Ramos, Hospital, 114,
botiga.

Antoni Vidal, Sant Erasme, 1,
4.rt, 2.on

Pacífica Batlle, Hospital, 49,
1.er

Angel N., Condal, 27, 3.er
Jacinto Ventura, Nou de la
Rambla, 84, botiga.

Marina Almirall, Corts Cata-
lanas, 620, 3.er, 2.^a

Ramón Tenas, Unió, 3, 3.er,
1.^a

Emili Vilanova, Sant Hono-
rat, 7, 2.on, 2.^a

Salvador Cruset, Aribau, 158,
entressol, 1.^a

Dario Solernio, Lleó, 10, bo-
tiga, Gràcia.

Lluisa Alegret, Condal, 9,
3.er, 1.^a

Albert Farríols, Universitat, 7,
1.er, 1.^a

(Seguirà).

Visitas d' "En Patufet"

Veyeu aixó tant bonich
es obra d' un catalá
que sab molt be agermaná
l' art modern ab l' art antich.

Y entengueu be qu' aquest
(temple,
aquest grandió monument,
de Llevant fins á Ponent,
de tots, élls será l' exemple.

Com ho será l' arquitecte,
son autor, Sr. Gaudí,
per l' acert en concebí
treball tan grán y perfecte.

Entremaliaduras

Aném, ja som á la Quaresma y ves quina tirria li te la gent á la pobre jaya de set camas! que sentireu cantar:

Carnestoltes
quinse voltas
y Nadal de mes, en mes
cada dia ne fos festa
y la Quaresma may vingués.

dochs jo que voleu que os digui trobo que m' agrada, sobre tot alló que cada setmana li tallas un peu qu' avants s' estilava fer aixó en aquest temps. Encare m' en recordo quant los bacalianers penjavan á la porta de la botiga un bacallá ben gros y á baix n' hi posavan set de petits, si no que aixís com un hom cada setmana que passa está mes content porque s' acosta la Pásqua, als bacallaners los hi passa lo contrari se posan mes tristos porque quant s' han acabat los dejunis ells los comensan, puig ja no 'n venen gaire de bacallá y arangadas passat Pásqua.

Per aixó á mi que n' m vingan ab camándulas, que

qui no s' espavila j' h diuben tonto y veus aqu qu' hi fet provisió d' ous, que siguessen ben frescos

perque fets á la cassola ab bacallá ab such y unas quantas pansas, no os dich res si n' e de bo! y amés altres tonterias per passar tot lo perido de las set setmanas.

¡Ah! que vos n' ha semblat dels meus amichs que vaig fer retratar per En Banús del carrer de Pelayo ¡he que son bufóns! y fins los hi había dedicat una poesia que no m' hi

va cabrer y per aixó la
poso are ¡veus! a aquí!

Os agraheixo mil voltas
l' acullida que m' heu fet
vestintvos/de Patufet
per' celebrá 'l carnestoltes.

Per' aixó en aquesta plana
un lloch humil he guardat,
per' publicarhi 'l retrat
dels tres *Reys* de la setmana.

Jo si que no 'm vaig di-
vertir gayre al disfresar-
me, pero de tots modos
deso la roba y la guardo

á n' el bagul per si 'l dia
de demá m' haig de ape-
dassar las calsas, que val
mes anar apedassat qu' es-

tripat y sempre es bo
guardar una poma per la
set.

¡Oy! qu' are me 'n re-
cordo que dimecres. va ser

Sant Matias
tant de nits
com de dias;

com diu tothom, es dir,
que 'l dia s' ha llargat fins
á la mida justa de haberhi
dotze hores de claror de
dia y dotze hores de fosca
de nit y per cert que no se
si sabeu qu' aquest dia los
feligresos de la parroquia
de Santa Maria del Mar
se reuneixen per elegir la
Junta de l' Obra, que es la
mestressa que mana en
dita iglesia, costum que ja
ve dels temps de la Maria
Castanya, de quant Judas
era solter y sa mare feste-
java ¡ves si ve de lluny,
aixó de reunir-se los parro-
quians de Santa Maria per
Sant Matias! y vaige que
no 'm sab pas greu que las
costums de la velluria es
conservin frescas encare,
creyeume que os diu la
veritat

EN PATUFET.

AL PEU DE LA LLETRA

Sa mare li va prometre
un dilluns á l' Andreuhet
que si es portés bé vindria
ab ells la festa vinent
allá á la font de la Teula
á ferhi un brenar de rey
Empró durant la setmana
—li va dir—procura fer
molta bondat, del contrari
tancat dintre de 'l piset
fent companyia á la yaya
t' estarás .. ja ho tens entés!
—Aixó no costa pas gayre
prometo que ho compliré.
La vigília de la festa
la mare vá cridá al nen.
—Vinam aquí, poca pena!
que 'l que vas dir no has com-
—Li dich que sí, (plert.

—¿Y encara gosas
negar lo que palpo y veig?
Avans de parar la taula
fas enfadá á la Remey
ficantli 'ls dits á la vianda.
—Aixó ho faig per sapiguer
si están al seu punt de dorsals
y no la renyi vosté.
—Encara no fa tres dias
vares trencá aquell gerret
que costava dotze pessas.
—Va se 'l Tom!

—Perque al pobret
ab un bastó 'l perseguias
masurántelshi de ferm.
Ab els dits tots bruts de tinta
vas tocé aquell llus tan fresch
que sols li faltavan camas

per semblar un pop després.
Pró ara vé la mes groasa:
pel fomat del cel obert,
á la senyora Ramiras
vas dirli lletja, y del fet
á n' aquella pobre dona
va agafarli tal tropell
que va sortir la criada
á avisá al metje corrents.
¡Ja veus si n' has fet de crespas!
ab aixó... á la font no hi vens.
—Pro jo n' hi fet de bondat
tal com me va dir vosté.
Y aquí 'l noy, de la butxaca,
se tragué tot satisfet
un grós paper que escrit duya
bondat quasi á tot arreu.
Si no 'n té prou ab aquestas
—va dir—encara 'n porto més.

I luiset Llansa.

Contestació á n' en Patarrell

Dirás que no 'm recordo
de tu, amic Patarrell,
no es pas aixís, no hi ha
día que no li pensi ab tu,
precisament ara mes que
may, si t' hagués escrit
desseguida ja no 'm recor-
daria ni que fossis al mon,
pero 'l compromís que 't
tinch fa que á totas horas

me recordi que 't dech una carta. Si, amich, si; no 't vas equivocar quant vas suposar qu' estava tan enfeynat, i figurat que sempre estich ab la ploma als dits y encara no dono l' abast.

Per aixó hi encomanat al company Cristetol que t' escriga en nom meu y com es xicot de la meua confiança y que m' en puch refiar, ja se que 't sabrá dir lo com y lo que de lo que jo volia dirte.

Donchs si m' hi tornat tot un personaje, fins los diaris grans parlan de mí, y soch convidat oficialment á festas de molta anomenada, me fan grans barre-tadas y tot, ¡si ho sabían que hi estat a la panxa del bou!

No 'm fassis recordar aquells jochs que tant nos esqueyan, ¡com los anyo-ro Patufet! Aquí també n'hi han de jochs, pero son molt cars. Als primers días tots los xicots se'n re-yan de mí perque anava ab esclòps pero desde una trepitjada que vaig dar á un, que ja se n' han guardat de riures de mí.

Jo m' espavilo y que di-gui la gent. La qüestió es que tothom m' estima.

Ja m' hi enterat de que han fet batlle á aquel po-bre infelis, pero preneu paciència, no es ell so que no sab escriure, aquí tim-bé n' hi han de tontos.

Aquest día un metge vi-sitava á un malalt y la fa-mília li preguntá ab grant ansietat: «Quó li sembla, doctor, ne sortirá?»

—Ja poden estar segurs que se salvará, — digué ab gravetat.

—¡Ay, gracias, vosté te molt talent, senyor metge!

—D' aquesta malaltia acostuman á morirne lo vuytanta per cent; á mi ja se me 'n han mort vuytan-ta, per lo tant á aquest n' ha de tocar viure per forsa.

Ja veus quinas rahóns mes groixudas; y, efecti-vament, al endemà ja era mort. Pero també dech dirte que n' hi ha de molt espavilats: aquet dia vaig llegir un anunci d' una tinta que al mate x temps que serveix per escriure es bona per curar panallóns.

Y un altre va inventar

unas gorras que fan créixer los cabells, sols que tenen un inconvenient, y es, que no las pots deixar en cap penjarrobas ni en cap cadira perquè allà ahont las deixas hi surten cabells desseguida.

¿No trovas que aixó es un inconvenient? Vetaquí que si un dia 't tocas, per casualitat, la llengua ab la gorra, ja tents que t' hi surt una cabellera com la qua d' un matxo, y no 't podran dir que no tingas pels a la llengua!

Yn sabs que jo no m' amohino gayre, perquè en tottrovofugida, pero, nopas en lo que vaig á esplicarte. Figurat que un pagés molt bont home que te unas grans propietats de vinya m' escriu l' altre dia dient-meque la filoxera li está matant casi totas las plantacions. Aixó no te res de particular, pero es lo cas que 'l pobre home es soci de la protectora de Animals y Plantas, y 'm diu —si mato la filoxera vaig contra dels animals y si no la mato vaig contra las plantas, ¿qué m' aconse-

llas que fassi, tu que no t' espantas may per res?

Creume, amich Patarrrell, qu' aixó es de las pocas cosas que han arribat á preocuparme y desitjaria que tu m' ajudessis á barrinar per tréurem de aquest compromís ó sino, tinc por que la meva astucia tantas vegadas celebrada, correrá perill d' eclipsarse.

Si 'm donas una solució acertada te regalaré un mussol que fa dias se m' ha posat al ull esquerra.

Y hasta un altre dia es despedeix de tu,

Per EN PATUFET,

Cristóful.

Un càlcul

En los examens de un col·legi de nenas, un dels examinadors va demanar á la mestra quina era la noyeta mes fleta en comptes. La mestra haventli ensenyat: «Vaig á ferte, digué l' examinador, una pregunta difícil. Quant costas ja a n' els teus pares?»

La nena forsa parada, acotà lo cap sense dir paraula.

«Sens dupte no has tret may aquest compte, no obstant es un dels mes importants y los infants no hi pensen pas prou. A veurer comptém tots dos. Manutenció, vestits, rentar, planxar, etc., podém ben bé comptar per tot aixó una pesseta cada dia.»

—¡Oh! feu la nena, encare'm sembla que es molt poch.

—Aixó puja trenta pessetas per mes. Are digam, bufona, quants mesos te l'any?

—Dotze.

—Be; y quina edat tens tu?

—Deu anys.

—Calcula donche. Quant has costat fins avuy á n'els teus pares?

La nena feu lo calcul. «Tres mil sis centas pessetas,» respongué ab sorpresa com espantada de una suma tan grossa.

—Aixó no es pas tot encare, afegí lo examinador, cal á mes comptar los gastos de metje quan has es-

tat malalta, los remeys, després los llibres del col·legi... Pensa també ab totes las penas de la teva mare á las nits que ella ha passat á la capsalera del teu llit; pensa ab las fatigas del teu pare que treballa tot lo dia pera sa familia. Digam, nena, l'amor, las fatigas, las penas dels pares deuen també calcularse en diner?

—¡Oh! no, replicá la noyeta.

—Y be, si tot aixó no pot evaluarse en diner, de quin mode, filles, podeu pagar als vostres pares tot lo que ells han fet per vosaltres, de vostra vinguda al mon?

La nena reflexioná un instant y contestá: «Estimantlos de tot cor y treballant com ells.»

—Tens rahó, petita; un bon comportament y un cor ayment son la millor manera que podém portarnos envers nostres pares.

Feu be y fareu la felicitat de vostres pares.

Felipet.

13 Trist y plorant sas bravatas
jeu al cuarto de las ratas.

14 Pensa un dia que 'n farà
y de la presó escapá.

15 Saltant reixas y terrats
logra sos instins malvats.

16 Un home que l' espiava
corrent al detrás li anava.

17 EH que 's tren un ganivet
y en mata d' un colp á set.

18 Els soldats de la presó
li disparan un canó.

16 Un home que l'espiaava
corrent al darràs li anava.

17 Ell que 's treg un ganivet
y en mata d' un colp á set.

18 Els soldats de la presó
li disparan un canó.

19 El capitá 's treu lo sabre
y ell s'enfila á dalt de un arbre.

20 Tots el volen fer baixa
y ell á tots contesta — ¡ca!

21 Y aixís passa nou setmanas
mantenintse d' avellanas.

22 Pro un dia 's van acabar
y no va tenir nienjar

Si aquest noy ab sas rahons
vos dona tals desengany,

23 Y el pobre tant s' amagri
que al últim se va mori

Reflexió y volen ser bons minyons
busqueusem pre bons companys

24 Y aixís acabá 'l torment
d' aquest xicot tant dolent.